

ת"פ 64549/11/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 64549-11-17 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם פלוני

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אברהם ישי

ב"כ הנאשם - עו"ד אבישג כהן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו מיום 10.3.2021 בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום"), במסגרת הסדר דיוני, בביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.
2. על פי החלק הכללי של כתב האישום, הנאשם ור' (להלן: "המתלוננת") הם זוג נשוי מזה כארבע שנים, להם שני ילדים והם מתגוררים ברמת גן.
3. על פי עובדות כתב האישום ביום 22.11.2017 בשעות הערב הייתה עתידה להתקיים חתונת אחות המתלוננת, המתלוננת ביקשה להשתתף בחתונה, אולם הנאשם התנגד עקב סכסוך משפחתי. בין הנאשם למתלוננת התפתח ויכוח ועל רקע זה א"ק (להלן: "א"), חברתה של המתלוננת, התקשרה אל הנאשם על מנת לנסות להרגיעו והחליטה להגיע אל ביתם של הנאשם והמתלוננת.
4. בהמשך, בשעה 17:00 או בסמוך לכך, קילל הנאשם את המתלוננת "חרא של בן אדם". בשלב מסוים ניסתה המתלוננת להקליט את הנאשם באמצעות מכשיר הטלפון שלה, אולם הנאשם, שחשד בכך, לקח את המכשיר מידה וסירב להחזיר לה אותו. בעוד המתלוננת מנסה להוציא את המכשיר מידי הנאשם, כשבנה בן השנתיים בסמוך, נשך אותה הנאשם בידה השמאלית, דחף אותה וקילל אותה "זבל". כתוצאה מהתקיפה נגרמה למתלוננת חבלה בדמות שטף דם בידה השמאלית.

5. בהמשך נכנסה המתלוננת להתקלח, אולם הנאשם סגר את זרם המים, ובהמשך נטל את מפתחות הבית ולא אפשר למתלוננת לצאת במשך כשעתיים. בשלב מסוים התיישב הנאשם על הרצפה כשהוא עטוף בטלית ואחז בידו סכין, עמה ניסה לחתוך את ורידיו. המתלוננת הבחינה בכך ולקחה מידי הנאשם את הסכין. רק כאשר הגיעו א'ובעלה אל הבית הסכים הנאשם לפתוח את הדלת ויצא מהבית כשהוא עטוף בטלית. בהמשך פונה הנאשם לבית חולים ואושפז למשך זמן קצר.

6. ביום 23.11.2017 בשעות הערב הייתה המתלוננת בבית יחד עם הילדים, כשלפתע הגיע הנאשם אל חדר המדרגות וכיבה את מתג החשמל של הדירה. המתלוננת הציצה דרך חור העינית, הבחינה בנאשם והחליטה שלא לפתוח את הדלת בשל חששה כי יפגע בה. המתלוננת ישבה בחושך עם הילדים והתקשרה למשטרה בעוד הנאשם צועק, מאיים לשבור את החלון, מבקש מהפעוט בן השנתיים שיפתח לו את הדלת ובוטט בדלת הכניסה, וזאת בכוונה להפחיד את המתלוננת או להקניטה.

7. הצדדים הגיעו במקרה זה כאמור להסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם הודה והורשע ונשלח לקבלת תסקיר לעונש מבלי שהצדדים הגיעו להסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

8. תסקיר שירות המבחן אשר התקבל ביום 29.9.2021 בוסס על שיחות עם הנאשם, שיחה עם גורמי הטיפול ב"מרכז למניעת אלימות במשפחה" שם טופל משך שנה וחצי, שיחה עם הפסיכולוג המלווה את הנאשם במרכז לבריאות הנפש ושיחה עם המתלוננת. בתסקיר פורטו נסיבות חייו של הנאשם, וכן כי לדבריו בשנת 2017 עבר תאונת עבודה קשה, נפגע בראשו ובעקבות כך נפגע תפקודו היום-יומי בהיבט הקוגניטיבי והפיזי. על פי דברי הנאשם בעקבות התאונה התקשה לחזור לעבודה, צבר חובות ועד היום מתמודד עם מצב כלכלי ירוד ועובד במשרה חלקית. הנאשם תיאר קשר קרוב ומשמעותי עם אמו, אצלה מתגורר מאז גירושיו מהמתלוננת, ואת טיפולו בה עקב מצבה הבריאותי הירוד. כן תיאר את אכזבתה של אמו מהתנהלותו בעבירות הנוכחיות ותמיכתה בו בהליך המתנהל נגדו.

9. הנאשם תיאר כי הכיר את המתלוננת בשנת 2013 ונישא לה לאחר שלושה חודשים. תחילת הקשר התאפינה ביציבות, אך עם הזמן החלו להיווצר פערים על רקע תפיסתם השונה את תפקידי הבית, ומערכת יחסים מורכבת עם משפחת מוצאה של המתלוננת, שלתפיסתו ניסתה לסכסך ביניהם ולהפרידם. הנאשם תיאר כי לאחר פציעתו בשנת 2017 חלה הידרדרות נוספת בקשר בינו לבין המתלוננת, בין היתר נוכח מצב פיזי ונפשי ירוד עמם התמודד, באופן שהוביל גם להתנהלותו בעבירות. לדבריו, כיום הוא מנהל אך קשר קונקרטי עם המתלוננת סביב צרכי ילדיהם המשותפים. הנאשם תיאר קשר תקין עם ילדיו, אותם פוגש באופן סדיר בהתאם להסדרי ראייה.

10. על פי התסקיר לנאשם אין עבר פלילי, והוא מוכר לשירות מתסקירי מעצר וצו פיקוח מעצרים שהוטל בתיק המעצר הקשור. במסגרת צו פיקוח המעצרים השתלב הנאשם בטיפול פרטני במרכז למניעת אלימות במשפחה, ובמקביל החל טיפול פסיכיאטרי ושיחות פרטניות במרפאה לבריאות הנפש. צוין כי הנאשם סיים את סדנת "חוק ומשפט" במסגרתה נלמדים תכנים שונים הנוגעים למערכת החוק והמשפט וכי הנאשם נוטל אחריות למיוחס לו.

לדבריו, במועד ביצוע העבירות התווכח עם המתלוננת על רקע סירובו כי תלך לחתונת אחותה מחשש שבני משפחתה ינסו לסכסך ביניהם. לדברי הנאשם, הוויכוח הסלים מאחר והמתלוננת הקליטה אותו באופן שהוביל לדבריו להתנהגות פיזית אלימה הדדית ביניהם, הוא חש כעס ותסכול ונשך אותה. הנאשם הכחיש כוונה לפגיעה עצמית באמצעות סכין כמפורט בכתב האישום. לדבריו, לאחר שחבריה של המתלוננת הגיעו לבית, עזב את הבית, חש ברע ואושפז ללילה בבית החולים. עם שחרורו שב לביתו ומשסירבה המתלוננת להכניסו הביתה בחר להוריד את מפסק החשמל בניסיון להיכנס הביתה ממצוקה ותסכול. התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם נוטה לטשטש את התנהלותו בעבירות, מחזיק בעמדה קורבנית, ומתקשה לגלות אמפתיה כלפי מתלוננת.

11. בקשר לשיקום הנאשם פורט כי משיחה טלפונית עם העובד הסוציאלי המטפל בנאשם במרכז למניעת אלימות במשפחה בו הוא מטופל מאז שנת 2018 עלה כי הנאשם הגיע לשיחות בזמן, פציעתו הייתה נוכחת בטיפול, והוא סבל מבעיות מוטוריות, מגמגום ומבעיות זיכרון. תואר כי לאורך הטיפול החזיק הנאשם בעמדה קורבנית, חסרת אונים, מבולבלת וכאובה, וניכר כי מערכת היחסים בינו לבין המתלוננת ממשיכה להיות סוערת משני הצדדים. לצד זאת תיאר תפקוד הורי גבוה. לדברי המטפל, נוכח מצבו הנפשי הירוד של הנאשם אותה עת, לא היו לנאשם כוחות נפשיים, וההתרשמות הייתה כי מוקד ההליך הטיפולי צריך להיות בתחום השיקום ובריאות הנפש.

12. משיחה טלפונית עם הפסיכולוג המטפל בנאשם בטיפול פרטני וקבוצתי במסגרת הטיפול בן השנתיים במרכז לבריאות הנפש עלה שיתוף הפעולה של הנאשם, אשר אובחן כמי שסובל מהפרעה מעורבת של חרדה ודיכאון, מטופל תרופתית ומצוי במעקב פסיכיאטרי רציף. לדברי הפסיכולוג, במהלך הטיפול התמקד הנאשם בקשר עם המתלוננת, בפרידתם, בעבירות, בהתמודדותיו הפיזיות והנפשיות מאז פציעתו, בזיהוי ועיבוד רגשותיו ובחוויות חייו. פורט כי הנאשם סיים פגישות פרטניות לפני 9 חודשים והשתלב בקבוצה המתקיימת אחת לשבוע. לדעת הפסיכולוג המלווה, התוכנית הטיפולית תואמת את צרכיו, ובעיתוי הנוכחי הוא אינו נדרש למעורבות טיפולית נוספת בתחום האלימות במשפחה. משיחה טלפונית עם המתלוננת עלה כי תחילת הקשר עם הנאשם הייתה יציבה ומאוזנת, ובהמשך החלו וויכוחים שאופיינו באלימות מילולית, ועד למפורט בכתב האישום לא סבלה מאלימות פיזית מצדו. לדבריה, לאחר האירוע השתלבה בהליך טיפולי ועברה הליך של התחזקות, וכיום חלה רגיעה בקשר בינה לבין הנאשם והקשר הוא קונקרטי ונסוב סביב צרכי הילדים.

13. להתרשמות שירות המבחן הנאשם הוא אדם בעל כוחות מוגבלים, חסר ביטחון עצמי, נעדר מערכות תמיכה משמעותיות, ומתמודד עם מצב כלכלי, בריאותי ונפשי ירוד. שירות המבחן התרשם מדינמיקת יחסים בעייתית, ומכך שהנאשם עלול לפנות לפתרונות אלימים במצבי לחץ ותסכול במערכת הזוגית, מגלה קשיים בנפרדות, וההערכה היא שהעבירות בוצעו על רקע תחושת תסכול וחוסר אונים מפערים שנוצרו בינו לבין המתלוננת, ועל רקע דפוסי חשיבה והתנהגות נוקשים ואימפולסיביים. כגורמי סיכון צוינו העבירות וחומרתן, קשיי הנאשם לגלות אמפטיה לפגיעתו במתלוננת, העדרן של מערכות תמיכה משמעותיות בחייו, וקשייו במישורי החיים השונים. כגורמי סיכוי לשיקום צוינו העדרו של עבר פלילי, התגייסות הנאשם להליכים טיפוליים, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות וההתרשמות שההליך המשפטי מהווה גורם הרתעה משמעותי עבורו. להערכת שירות המבחן, בכפוף להתמדתו בהליך הטיפול, הסיכוי להישנות עבירות דומות עשוי לפחות.

14. לאור התרשמות שירות המבחן מהנאשם והתרשמות גורמי הטיפול, השתתפותו בטיפול מאז 2018, חלוף הזמן ומאמציו לנהל אורח חיים תקין, כמו גם הרגיעה המסוימת בינו לבין המתלוננת, מצא שירות המבחן להמליץ על אימוץ פן טיפולי שיקומי בעניינו. המלצת שירות המבחן היא להטלת צו מבחן למשך שנה לצד מאסר על תנאי. שירות המבחן לא בא בהמלצה להטלת של"צ על הנאשם לאור מצבו הבריאותי והכלכלי הירוד והמאמצים אותם משקיע בטיפול.

תמצית טיעוני המצדדים לעונש

15. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערכים המוגנים בעבירות בביצוען הורשע הנאשם, ולנסיבות ביצוען המלמדות לטענתה על התנהגות שתלטנית, אלימה ומתמשכת לאורך האירוע. לטענתה המדובר במקרה זה במידת פגיעה גבוהה בערכים המוגנים והיא אף הפנתה לחבלה שנגרמה למתלוננת (**ע/1**). ב"כ המאשימה הדגישה את אופיו המתמשך של האירוע בו התעמר הנאשם במתלוננת בביתם, לעיני ילדם בן השנתיים, באופן שנדרשה לטיפול על מנת לעבד את הטראומה שחוותה. עוד טענה לנזק שעלול היה להיגרם אילולא חברתה של המתלוננת ובעלה לא היו מגיעים למקום. עתירתה היא לקביעת מתחם ענישה שבין 7 ועד 15 חודשי מאסר תוך הפנייה לפסיקה.

16. בטיעוניה, הפנתה ב"כ המאשימה לכך שעל פי התסקיר הנאשם מטשטש התנהלותו הבעייתית, מחזיק בעמדה קורבנית, ומתקשה לבטא אמפתיה כלפי המתלוננת, וכי חרף הטיפולים שעבר לא צוין שחל שינוי בהתנהגותו ובעמדתו. עוד ציינה כי על פי התסקיר הנאשם עשו לפנות לפתרונות אלימים במצבי לחץ ותסכול והוא בעל דפוסי חשיבה נוקשים ואימפולסיביים. לבסוף הפנתה להמלצת שירות המבחן להטלת צו מבחן וענישה צופה פני עתיד, שלעמדתה לא רק שלא עומדת בקנה אחד עם חומרת העבירות ונסיבותיהן, אלא גם נמצאת בסתירה לרושם לפיו הנאשם עלול לפנות לפתרונות אלימים. לטענתה, בנסיבות אלה לא ברורה עמדת הפסיכולוג המטפל לפיה לא נדרשת כיום מעורבות טיפולית נוספת בתחום האלימות במשפחה איננה ברורה. עוד הפנתה לעמדת הנאשם לפיה קיימות סיבות הגיוניות למעשיו, כפי שציין במעמד הכרעת הדין בעניינו, וטענה כי אין המדובר במי שנוטל אחריות אמיתית. עתירתה היא כי בנסיבות עונשו של הנאשם ימוקם בשליש התחתון של מתחם הענישה לו עתרה, לצד מאסר על תנאי מרתיע, קנס, פיצוי והתחייבות.

17. **ב"כ הנאשם** חלקה על עמדת המאשימה באשר למתחם העונש ההולם בנסיבות, טענה כי על המתחם הראוי להתחיל ממאסר על תנאי והפנתה לפסיקה. בנוסף, הפנתה למסמכים המעידים על מצבו הרפואי והנפשי של הנאשם (**ע/1, ע/2, ע/3**) המצוי ברקע העבירות בביצוען הודה. כמו כן הפנתה לסיכום אשפוז מבית החולים "לוינסטיין" מיום 30.7.2018 בקשר לתאונה אותה עבר הנאשם (**ע/4**) אז נפגע בראשו, למד ללכת מחדש, נותר עם גמגום וקשיים קוגניטיביים משמעותיים, וטענה כי הדבר פגע בתחושת הביטחון והמסוגלות שלו.

18. בקשר לנסיבות ביצוע העבירות טענה כי המדובר באירוע יחיד וחרגי ואין המדובר בבן זוג אלים, והרקע לאירועים היה כאמור מצבו הרפואי והנפשי, תוך שטענה שבועיים קודם לכן עבר אירוע מוחי. לדבריה, האירוע החל בעוד הנאשם שוכב במיטתו, והגם שאלימות החלה מצדו עת נטל מידה של המתלוננת את מכשיר הטלפון, המתלוננת ניסתה להוציא מידו את מכשיר הטלפון, כך שניתן לומר שהיא הראשונה שנהגה באלימות. עוד טענה שהגם שהנאשם דחף את המתלוננת, נשך אותה וקילל אותה, אין המדובר במי שהשתמש באלימות בבית כדי להטיל אימה וגם האלימות

בה נקט איננה ברף גבוה.

19. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה, טענה כי מתחם הענישה במקרה זה מתחיל במאסר על תנאי, וכי גם לו היה נקבע עונש אחר בתחתית מתחם הענישה, נכון היה לחרוג לקולא מגדרי המתחם. בהקשר זה הפנתה להמלצת שירות המבחן בתסקיר, המכיר ועוקב אחר הנאשם תקופה ארוכה, ולהליך הטיפולי הממושך אותו עבר הנאשם במסגרות השונות גם שלא במסגרת צו פיקוח מעצרים אלא מרצונו שלו. לטענתה, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן לעונש בדמות מאסר על תנאי לצד צו מבחן, תוך שהדגישה כי שירות המבחן מכיר את הנאשם, טיפל בו והתרשם ממנו. עוד מסרה כי הנאשם יסכים לבצע של"צ.

דברי הנאשם

20. הנאשם טען כי לכל מעשיו הסבר הגיוני, ומסר כי אינו יודע אם אדם אחר היה נוהג אחרת במצבו. לדבריו, הוא מנסה בכל כוחותיו לשקם את חייו, ומאז האירוע עזב את הבית ואף לא נטל את בגדיו. הנאשם הביע צער על מעשיו וציין כי כיום יחסיו עם המתלוננת תקינים, הם אף משתתפים יחדיו בטיפול פסיכולוגי, נוסעים יחד ברכב, והוא אינו מהווה סיכון עבורה.

קביעת מתחם העונש ההולם

21. כידוע, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. הערכים המוגנים אשר נפגעים מביצוע עבירת תקיפת בן זוג הם שלמות גופו, נפשו, כבודו וביטחונו של בן הזוג ושמירה על החלשים מפני נחת זרועם של החזקים. מביצוע עבירת האיומים נפגעת שלמות נפשו של האדם.

22. חשוב לזכור כי אלימות בתוך המשפחה נתפסת כבעלת חומרה מיוחדת המחייבת באופן רגיל ענישה מרתיעה. בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007) ציינה כב' השופטת פרוקצ'יה:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, האמונה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על

קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

23. במקרה דנן, כחלק מנסיבות ביצוע העבירות וברקע ביצוען יש לתת את הדעת למצבו הבריאותי והנפשי המורכב של הנאשם באותה העת, כפי שעולה ממסמכי ההגנה **ענ/1 - ענ/4**.

24. כך, מסיכום בית חולים לוינשטיין מיום 30.7.2018 **ענ/4** עולה כי בנובמבר 2017 (סמוך למועד ביצוע העבירות) קיבל הנאשם מכה בראשו במהלך עבודתו, ללא איבוד הכרה, למחרת חש כאב ואושפז במחלקה הנירולוגית למשך 12 יום עקב חולשה ביד ורגל ימין. פורט כי בהמשך סוכם כי הנאשם סבל מ-SVA (שבץ) והגיע למכון ריפוי בעיסוק בבית לוינשטיין. **ענ/1** מיום 23.11.2017 עולה כי הנאשם אושפז בהסכמה בבית החולים שיבא בעקבות מחווה אובדנית (לאחר המפורט בכתב האישום ביחס ליום 22.11.2022). באותה עת סבל הנאשם מחום של 39.1, ולדבריו מזה 3 ימים סובל מחום, חולשה והזעה. גם טרם שחרורו מבית החולים (ביום 23.11.2017) העלה הנאשם חום של 38.4. האבחנה הרפואית הייתה כי הנאשם סובל ממחלת חום ומלמפאדנופטיה בטנית. **ענ/3**, הסיכום הפסיכיאטרי מיום 23.11.2017, פורט כי הנאשם אושפז במחלקה מרצונו לאחר שבבדיקתו במיון עלה רושם "לאפיזודה דיכאונית, יתכן עם מרכיב דלוזיונלי תואם מצב רוח", וכי שהותו במחלקה הייתה שקטה ומאורגנת, ללא עדות לאובדנות פעילה או הסתמנות פסיכוטית, וללא מסוכנות מיידית לסביבתו. הרושם היה לתסמינים דיכאוניים, והנאשם השתחרר על פי בקשתו. **ענ/2**, תעודת חדר מיון מיום 24.11.2017 שנערכה במסגרת הליך המעצר פורט כי הנאשם הובא ל"שיבא" כמפורט לעיל. בחדר המיון נמצא שהנאשם מצוי באי שקט פסיכומוטורי קל, שגילה מחשבות ייאוש, בוחן מציאות ושיפוט ללא פגיעה בולטת ותובנה חלקית.

25. המפורט לעיל מלמד על מורכבות מצבו של הנאשם שאף השתחרר מבית החולים ממש סמוך לביצוען של העבירות, וסבל ממחלת חום במועד ביצוען, וכן על מצבו הנפשי המורכב והדיכאוני באותה העת. המפורט בא בין שיקולי ומביא למיתון מסוים ומתאים בחומרת הנסיבות. ההתרשמות היא שלמצבו האישי הקשה של הנאשם קשר ישיר לביצוע העבירות על ידו, בפרט כאשר גם לדברי המתלוננת לשירות המבחן המדובר במקרה חד פעמי (גם אם מתמשך במידת מה) משך שנות הנישואין. לצד האמור, אין להתעלם מכך שנסיבות ביצוע העבירות מלמדות על התנהלות שתלטנית ואלימה פיזית ונפשית מצד הנאשם כלפי המתלוננת, ועל מידת פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים ממנה, גם אם מעשה התקיפה עצמו (נשיכה ודחיפה) ותוצאתו בדמות שטף דם בזרוע שמאל (**ענ/1**) אינה ברף הגבוה ביותר.

26. מעובדות כתב האישום עולה שהאירוע החל בוויכוח על רקע רצונה של המתלוננת להשתתף בחתונת אחותה, לאור התנגדות הנאשם לכך בשל סכסוך משפחתי, במהלכו קילל אותה הנאשם, נטל את הטלפון הסלולרי שלה וסרב להחזירו, וכשניסתה להוציא את הטלפון מידיו נשך, קילל ודחף אותה וגרם לה לחבלה בדמות שטף דם בזרוע שמאל (**ענ/1**), כשבנם בן השנתיים בסמוך. על פי העובדות הנאשם נטל את הטלפון הנייד מידה של המתלוננת כי ניסתה להקליטו, והוא זה שהחל את האירוע האלים המתואר בכתב האישום במעשיו, וטענת הסנגורית שנראה שנטענה בחצי פה לפיה המתלוננת היא זו שלמעשה החלה בהתנהלות אלימה כשניסתה להשיב לידיה את מכשיר הטלפון מידיו, ככל שנטענה, איננה מתקבלת.

27. על פי כתב האישום, לאחר המפורט לעיל, כשנכנסה המתלוננת להתקלח, הנאשם סגר את זרם המים, ובהמשך נטל את מפתחות הבית ולא הניח למתלוננת לצאת משך שעותיים מהבית, התיישב על הרצפה עטוף בטלית, אחז בסכין וניסה לחתוך את ורידיו, עד אשר נטלה המתלוננת את הסכין מידיו. רק כשהגיעו חבריה של המתלוננת לבית הסכים לפתוח את הדלת ויצא עטוף בטלית. האמור אמנם מלמד על מצוקה ממשית של הנאשם בעת האירוע, ולא נטען והנאשם אף לא הואשם בביצוע כל עבירה כלפי המתלוננת בקשר לסכין, יחד עם זאת, אין ספק כי הימשכותו של האירוע (אפילו עד השלב הזה בלבד), מלמדת על מידת פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים, גם אם כאמור האלימות הפיזית שבנשיכת ודחיפת המתלוננת הייתה ספונטנית ולא ברף חומרה גבוה במיוחד.

28. יתרה מכך, וכפי שעולה מעובדות כתב האישום, האירוע לא הסתיים בכך. על פי עובדות כתב האישום הנאשם פונה לבית חולים שם אושפז לזמן קצר וביום המחרת בשעות הערב הגיע לחדר המדרגות בבית וכיבה את מתג החשמל בדירה. המתלוננת אשר חששה לפתוח את הדלת לנאשם פן יפגע בה, ישבה בחושך עם ילדיה והתקשרה למשטרה, בעוד הנאשם צועק ומאיים לשבור את החלון, מבקש מבנו הפעוט בן השנתיים לפתוח את הדלת ובוטט בדלת בכוונה להפחיד או להקניט את המתלוננת. כמפורט לעיל, מצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם באותה עת היה מורכב, הוא השתחרר בסמוך מבית החולים, העלה חום וביקש לשוב לביתו, ונראה כי ברקע מעשים מצוקה ממשית וקשה, ייאוש ודיכאון שחווה, ועניין זה בא בין שיקולי. יחד עם זאת, אין ספק כי המדובר במעשים פסולים שיש בהם כדי להפחיד את המתלוננת. בכלל מעשיו של הנאשם יש כדי לפגוע פגיעה לא מבוטלת בתחושת הביטחון של המתלוננת בביתה, בשלוות נפשה ובכבודה. הימשכותו של האירוע, גם אם החל באופן ספונטני, כמו גם הנסיבות הכוללות שפורטו, מלמדים על רף חומרה בינוני בערכים המוגנים בעבירות.

29. אשר לענישה הנוהגת, בחינת הפסיקה מלמדת כי קיים מנעד די רחב של עונשים בעבירות הנדונות. מעיון בה ניתן לקבוע כי הגם שקיימים מקרים בהם נקבעה תחתית מתחם הענישה למאסר על תנאי, לעיתים לצד של"צ (ראו לדוגמא: עפ"ג (ת"א) 33907-12-19 פלוני נ' מדינת ישראל (10.2.2020); ת"פ (ת"א) 53281-05-18 מדינת ישראל נ' פלוני (25.12.2019); ות"פ (י-ם) 38194-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני (20.10.2021) אליו הפנתה הסנגורית, במקרים אחרים, ודאי כשהמדובר באירוע מתמשך כמו בעניינו או במספר מעשים, גם אם אינם מעשי אלימות פיזית ומילולית ברף הגבוה, בתחתית מתחם הענישה נקבע פעמים רבות עונש של מאסר קצר (שבמקרים מתאימים ניתן לרצותו בעבודות שירות) ובתקרתו תקופת מאסר ממשית (ראו והשוו: ת"פ (רמ') 56950-08-18 מדינת ישראל נ' ישראלוב (29.12.2020), ת"פ (ת"א) 34286-12-18 מדינת ישראל נ' בוחניק (21.2.2019)).

30. נתתי דעתי גם ליתר הפסיקה אליה הפנתה הסנגורית, ובכללה ת"פ (ת"א) 52182-05-20 מדינת ישראל נ' יוסופוב (20.6.2021), שם נגזר בהסכמת המאשימה ונוכח שיקום משמעותי שעבר הנאשם עונש מקל הדמות מאסר על תנאי, לצד צו מבחן בלבד, ות"פ (ת"א) 59412-07-19 מדינת ישראל נ' קריאף (25.10.2021) שם דובר באימוץ הסדר טיעון. כשאלה הן הנסיבות אין המדובר במקרים מהם ניתן ללמוד גזרה שווה לעניינו. כך או כך, כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק (ע"פ 3877/13 ג'אבלי נ' מדינת ישראל (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 בראונר נ' מדינת ישראל (20.07.2015)).

31. במקרה דנן, לאחר בחינת הנסיבות כולן והענישה הנוהגת מצאתי כי חרף מצבו האישי המורכב של הנאשם בעת ביצוע העבירות המביא למיתון הנסיבות, עיקרון ההלימה מחייב קביעת עונש מאסר קצר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות בתחתית מתחם הענישה, וכך אני קובעת. בתקרת מתחם הענישה יקבע עונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

העונש הקונקרטי לנאשם

32. בעת קביעת העונש הקונקרטי לנאשם נתתי דעתי לגילו, 50, ולכך שהמדובר בהרשעה פלילית ראשונה ויחידה בחייו. בנוסף, להודייתו ולחסכון בזמן השיפוט בעקבותיה. אלה ישקלו לזכותו. שקלתי את מאפייני הנאשם עליהם הצביע שירות המבחן בתסקיר לפיו הנאשם בעל כוחות מוגבלים, נעדר מערכות תמיכה משמעותיות ומתמודד כיום עם מצב כלכלי, בריאותי ונפשי ירוד.

33. לא נעלם ממני חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות וכן הליך השיקום והטיפול אותו עבר ועובר הנאשם במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה, והטיפול במרפאה לבריאות הנפש בהרצליה משך תקופה ארוכה. בהקשר זה שקלתי את התרשמות שירות המבחן לפיה ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע משמעותי אשר הביא למוטיבציה אצל הנאשם להשתלב בטיפול התואם את צרכיו, וכי לדעת שירות המבחן, בשל השתתפות הנאשם בהליך טיפולי יציב משנת 2018 ומאמציו לנהל אורח חיים תקין, קיימת חשיבות באימוץ הפן הטיפולי-שיקומי בעניינו. נתתי דעתי גם להמלצתו העונשית של שירות המבחן לפיה לאור מצבו הירוד בפן הבריאותי והכלכלי והמשאבים אותם הוא משקיע בטיפול, נכון להסתפק בעניינו בעונש צופה פני עתיד בעניינו לצד צו מבחן.

34. מבלי להתעלם מהמלצה זו על נימוקיה, בעת בחינת התסקיר יש לתת את הדעת לכך שחרף העובדה שהפסיכולוג המטפל בנאשם במרכז לבריאות הנפש לא סבר שנדרשת בעניינו מעורבות טיפולית בתחום האלימות במשפחה, לא נקבע בתסקיר כי כיום אין סיכון במצבו של הנאשם. תחת זאת, על פי התסקיר הסיכון להישנות עבירות דומות עשוי לפחות בכפוף להתמדת הנאשם בטיפול. בתסקיר פורטו גם גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם, ובין היתר קשייו לבטא אמפטיה לפגיעתו במתלוננת. בנוסף, פורטה ההתרשמות לפיה הנאשם נוטה לטשטש התנהלותו בעבירות, עמדתו קורבנית, הוא עלול לפנות לפתרונות אלימים במצבי לחץ ותסכול במערכת יחסים זוגיים, ומגלה קשיים בנפרדות ובהכרת צרכיו של האחר כנפרדים משלו. גם בבית המשפט נראה היה כי הנאשם לא הפנים את חומרת המעשים וסבור כי קיים למעשיו הסבר הגיוני.

35. לאחר בחינת התסקיר כולו ומאפייני הנאשם המפורטים בו, אינני רואה עין בעין עם שירות המבחן ביחס להמלצתו העונשית. כזכור, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא, ושיקולי בית המשפט בבואו לגזור את הדין רחבים יותר.

36. להשקפתי, מבלי להתעלם מכלל הנסיבות לקולא שצוינו ובכלל זאת מהדרך הטובה שעשה בטיפול עד כה, וכן ממצבו המורכב של הנאשם בעת ביצוע העבירות וכיום, אין המדובר במקרה המצדיק חריגה ממתחם הענישה משיקולי שיקום. יתרה מכך, דווקא בנסיבותיו של הנאשם וקשייו בהפנמת הפסול שבמעשים על ידו, קיימת חשיבות להטלת עונש קונקרטי בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין המעשים ולו למשך תקופה קצרה, בתחתית מתחם הענישה שנקבע. אינני מקלה ראש בערך הטיפול עבור הנאשם, והוא ימשיך באפיק זה במסגרת צו מבחן שיוטל עליו

לצד עונש המאסר בעבודות שירות. התחשבות במצבו המורכב של הנאשם (הכלכלי והאישי) תבוא בכך שאמנע מהטלת קנס על הנאשם חרף עתירת המאשימה. בין שיקולי בעת קביעת עונשו של הנאשם בתחתית מתחם עונש המאסר שקלתי גם את העובדה שהנאשם והמתלוננת גרושים כיום, וכי על פי דברי המתלוננת לשירות המבחן חלה רגיעה בקשר בינה לבין הנאשם, וכיום המדובר בקשר קונקרטי הנסוב סביב צרכי ילדיהם המשותפים, וכך גם לדברי הנאשם.

37. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 45 יום שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות למשך 6.5 שעות יומיות ובהתאם למגבלות הרפואיות כמפורט בחוות הדעת, בדואר רעננה, רח' אופסטרלנד 4, רעננה. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 26.4.22 בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות וכן כי יתכנו שינויים במקום ושעות העבודה.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת, שפרטיה יועברו למזכירות על ידי המאשימה. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר התשלום הראשון יהיה ביום 11.4.2022. לא ישולם תשלום, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ד. מוצא בזאת צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום. שירות המבחן יעביר דו"ח ביניים בחלוף 6 חודשים.

זכות ערעור כחוק תוך ארבעים וחמישה יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, ז' אדר א' תשפ"ב, 08 פברואר 2022, במעמד הצדדים.